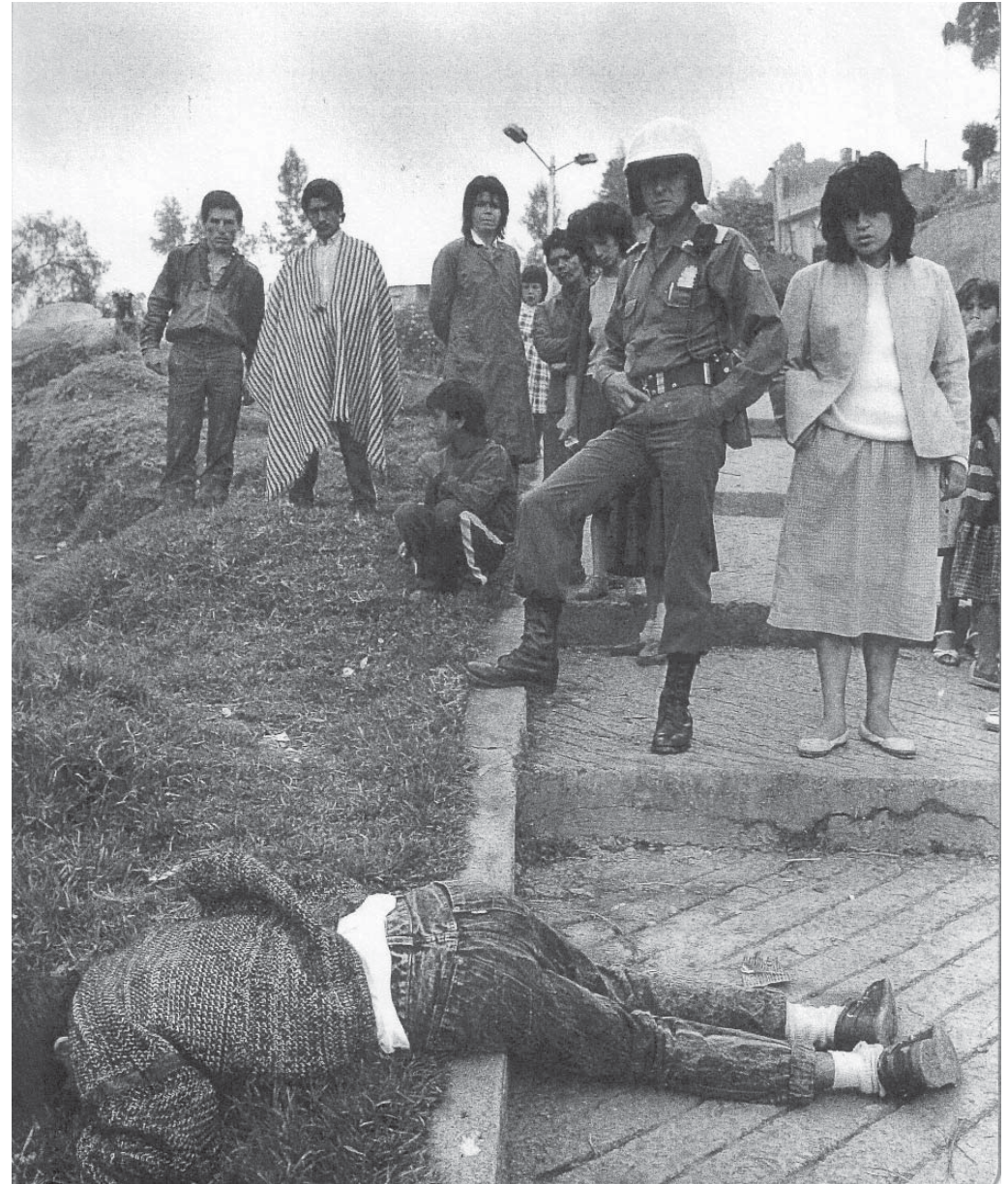

TORTUR

Spiller D

TORTUR

Et kort øjeblik bliver ventilatorviftens rytmiske brummen overdøvet af hans prust og hendes latter. Så fortsætter sengefjedrene deres muntre knirken. I det duftende mørke udenfor spiller cikaderner op under månens segl. I de sorte skygger under træerne afslører et par små, orange cigaretgløder de bevæbnede mænds tilstedeværelse.

I Colombias frodige grønne skove ulmer krigen. Det har varet i mere end en generation nu, og det er en livsform.

Kokain, bortførelser, løsepenge, forsvindinger. "War on Drugs", kampen mod de kapitalistiske undertrykkere, kampen mod de kommunistiske djævlé, kampen mod kriminalitet, kampen for overlevelse. Eksempler statueres, fjender og forrædere straffes, mistænkte forhøres og kastes bort som ødelagt legetøj.

Et hav af grusomheder begås, de fleste af dem retfærdiggjort af fjendens grusomhed, i en årtier gammel ond cirkel.

Men ét er mishandling, et andet er, hvad det gør ved de som deltager. Tortur er ikke blot en kort, skarp smerte, det bliver til et mørkt spejl, der forvrænger forholdet mellem mennesker. Herom handler scenariet, om såvel ofre som bødler, før og efter.

"Tortur" er et sensuelt, skummelt opleve-scenarie inspireret af danske con-scenarier fra halvfemserne. Det fokuserer på konsekvenserne af grusomhed snarere end de grusomme handlinger i sig selv, på at uhyrligheder begås af mennesker, ikke ansigtsløse monstre. Det handler om de ting ved torturen, som Hollywood for det meste skjuler bag brave helte, feje skurke og tikkende bomber. Synes du at film som "Deer Hunter" eller "Full Metal Jacket" er spændende, rummer "Tortur" tre timers spændende spil for dig.

Velkommen til.

Her er et par noter til "sikkerhedsforanstaltninger". Normalt holder spillerne til to karakterer, der taler sammen, hinanden i hånden. Hvis du har brug for lidt mere afstand i spillet, kan du signalere det ved at bryde den fysiske kontakt mellem hænderne. Hvis det stadig ikke er nok, kan du løfte håndfladerne op foran dig for at signalere, bak lige lidt væk. Dette kan gøres af alle ved bordet, ikke kun folk med karakterer i kontakt. Det næste skridt er at sige "cut", hvilket afbryder scenariet indtil videre. Det kan også gøres af alle, men lad være med at gøre det, medmindre du virkelig føler dig presset! Det er ikke bare en lille timeout, det er en afbrydelse. Endelig kan spilleder kalde "defensivt spil", hvis nogen spolerer spillet med overdrevet distancerende spil. Sker det, så ret ind eller tag sætningen forfra, hvis dét er hvad spilleder beder dig om.

Første sæt: Far og søn

Scene 1: Observatør.

Sted: Pablo Carlos lille landsted langt, langt ude på landet i det sydlige Colombia. Alle på egnen er "mestizer", halvbloodsindianere.

Pablo er i trediveerne, og far til Mateo på ca. 10. Pablo er coca-bonde, og det har trukket ham og hans familie op fra den totale fattigdom til noget, der mindede om velstand. Men næppe havde familien fået bil, TV og generator, før hæren og amerikanerne ("rådgivere"), som var kommet til området i hælene på et stort, nyt vejprojekt som et amerikansk firma udfører ca. ti kilometer væk, kom og brændte coca-markerne af.

Det var to år siden. Så var der gæld, men ingen penge, og ingen benzin. Så da Pablos kone og Mateos mor Dorita for halvandet år siden fik blindtarmsbetændelse, stod der en udmærket bil, som ikke kunne køre hende til klinikken. Hun døde under svære pinsler. Det var slemt for Pablo men værre for lille Mateo. Nu er familien kommet på fode igen, sådan da, men Pablo er begyndt at dyrke coca igen og spionere for FARC.

Pablo sidder i stuen og hører radio, da Mateo kommer hjem fra skole og er ked af det. Han er blevet drillet af naboen hr. Arturo Pardos to knægte Roberto og Geraldo, der har taget hans fine kondisko.

Tid: Ca. seks minutter.

Din mission: Du skal nævne Mateos bare fødder som det første. I et senere udsagn skal du nævne en mikrofon og et par hovedtelefoner, som ligger ved siden af den store, gamle radio i hjørnet. Husk: Som observatør skal du levere konkret beskrivelse, der giver kulør og dybde til scenen, og du må ikke bruge metaforer eller værdiladede tillægsord.

Scene 2: Malena Weiss, relation.

Sted: Federicos og Malenas hus, i en forstad i det nordlige Colombia.

Malena Weiss er i starten af tyverne, gift med Federico som er soldat i reserven og for tiden tjener i en enhed, som har bevogtningsopgaver i områder truet af marxist-guerillaen FARC. Malena arbejder i et supermarked, Federico som industrigartner. Nu er Federico hjemme på en måneds orlov, og har været hjemme i ca. to uger. De er i gang med at prøve at få et barn sammen. De er troende protestanter (lutheranere, de mødtes for øvrigt i kirken), usædvanligt i det meget katolske Colombia. Denne gang er Federico tydeligt foruroliget over sine oplevelser, men giver ingen detaljer, og Malena presser ikke på.

Det er lørdag formiddag, og i køkkenet er Malena ved at lave mad. Federico sidder inde i stuen og beder.

Tid: Otte minutter, hvoraf Federico sidder i stuen og beder de første fire, mens Malena er off stage.

Her skal I ikke holde hånd. Dog kan du et par gange diskret komme med udsagn om lyde fra Malena i køkkenet. De sidste fire minutter er normale. Din mission: Du skal være den kærlige og noget bekymrede kone, som repræsenterer det, Federico kæmper for at beskytte. Der skal ikke tærskes langhalm på frokosten, vi skal bare se Federico og Malena gøre deres mest indædte for at have det godt og hyggeligt sammen. Når de fire minutter er gået, så kom med et udsagn om at Malena kommer ind i stuen, og spil derfra.

Scene 3: Synspunkt.

Sted: Pablo Carlos lille landsted langt, langt ude på landet i det sydlige Colombia.

Efter at have været tilbageholdt i tre måneder blev Pablo løsladt uden forklaring eller undskyldning, og han har været hjemme i ca. to uger nu. I mellemtiden er Mateo blevet passet af sin tante Paca. Mateo kommer hjem fra skole og er ked af det, fordi han er blevet drillet.

Tid: Seks minutter. Din mission: Du skal levere et synspunkt, så du har ret og pligt til at mene noget om scenen. Du skal komme med beskrivende udsagn, som giver kulør og dybde til scenen, og hvert udsagn skal indeholde enten en metafor, eller en værdi-dom i form af et ladet tillægsord, positivt eller negativt. Du har i denne scene ikke lov til at udtale dig direkte om karakterernes indre liv, men

du kan nævne ydre omstændigheder, som antyder det. I øvrigt har du frit slag, der skulle være nok at tage fat på.

Andet sæt: En ny dag truer

Scene 1: Emma Ladowicz, offer, før.

Sted: Foran Emma Ladowiczs hus, i en nydelig forstad til Chicago, en klar, forblæst efterårs morgen.

Emma Ladowicz er en eventyrlysten ingeniør fra Chicago på 40, som er mor til Mary på ti og Cathy på seks. Emma arbejder for firmaet APEC, og deltager ofte i store bygningsprojekter i Mellem- og Sydamerika.

Mary fik Emma med John Ladowicz, hendes livs kærlighed, som også var ingeniør og rejselysten, men som døde i en ulykke, da Mary var to.

Emma blev trøstet af den noget mere bofaste Allan, med hvem hun fik Cathy og blev gift.

Allan havde det dog svært med rejserne, og kunne ikke rigtig konkurrere med mindet om John (som da også er Marys afgud). De blev mindeligt skilt forrige år, og de bor nu i den anden ende af byen. Emma og Mary tog Johns navn igen. Mary synes det er vildt spændende at mor rejser til de varme lande, men har fået ind i hovedet, at mor også vil komme ud for en ulykke, så Mary har været lidt pjevset og morsyg på det sidste, måske i anledning af, at Emma i næste uge skal til Colombia og arbejde på et vejprojekt. Emma regner det for en af sine vigtigste opgaver som mor at indgyde sin ældste datter tro på fremtiden og tillid til verden. Emma er ikke religiøs.

Nu skal Mary i skole, lige nede for enden af vejen, og Emma er ved at sende hende af sted.

Tid: Fire minutter. Din mission: Du skal opmuntre Mary, overbevise hende om at der ikke skal ske noget slemt, og sende hende i skole uden at følge hende på vej (for en stor pige skal kunne gå selv).

Scene 2: Observatør.

Sted: Ved et lejrbål i en FARC-lejr i en bjergrig egn i det sydlige Colombia, om aftenen.

Veteranen Luisa på 35 og rekrutten Pilar på 19 sidder ved et lejrbål og snakker over en kedel kaffe om kunsten at være fangevogter for FARCs gidsler. Luisa er skabs-lesbisk og forelsket i Pilar, der intet fatter og selv er lidt betaget af en ung guerilla ved navn Oscar (ikke til stede). Luisa fortæller om hvordan man undgår truende nære følelser og Stockholm-syndrom ved at "lære" kapitalist-gidsler om livets sandheder gennem psykisk terror. Pilar er i kraft af sin fattige opvækst ganske rasende på kapitalister, men er ellers lidt naiv.

Tid: Ti minutter. Din mission: Du skal hæfte et par ord på de skovklædte bakker omkring lejren. Derefter har du frit spil. Husk: Som observatør skal du levere konkret beskrivelse, der giver kulør og dybde til scenen, og du må ikke bruge metaforer eller værdiladede tillægsord.

Scene 3: Emma Ladowicz, offer, efter.

Sted: Foran Emma Ladowiczs hus, i en nydelig forstad til Chicago, en regnfuld efterårs-eftermiddag.

Emma kom hjem for otte måneder siden, efter to år som gidsel. Da hun endelig blev løskøbt og slap fri, turde hun dårligt tro på det, for hendes tro på fremtiden var blevet ødelagt af hendes oplevelser i fangenskab. Et eller andet sted foran Emma, en måned fremme eller et år, er der en enorm, sort mur af fortvivlende usikkerhed, og hun kan ikke i sit hjerte forestille sig en fremtid på den anden side af muren. Rationelt kan hun godt opstille scenarier for fremtiden, men hun kan ikke føle dem. Under sit fangenskab prøvede hun at blive religiøs, men opgav efter et par måneder, da hun ikke følte, at der var nogen der lyttede.

Emma havde klynget sig til fantasier om, hvordan det skulle blive, når hun kom hjem, men det er blevet helt anderledes. Hun er først efter måneders behandling begyndt at kunne fremvise en facade for verden, der minder om en normalt fungerende person, og det hele er kun muligt på grund af Mary, nu tretten år gammel, som har taget ansvaret for at holde hverdagen sammen for sig selv og sin mor. Mary havde boet hos Allan og Cathy (og nu Allans nye kone Crystal, men det er OK) mens Emma var borte, og Emma kan tage sig selv i at tænke, at Mary ville have det bedre med en normal familie, men Mary har ikke vist nogen antydning af ønske om ikke at være sammen med sin besværlige mor. Forsikringen har betalt for en del medicin og terapi, men Emma har brug for mere. Ikke desto mindre, i eftermiddag skal Emma af sted til den sidste

terapi-session, forsikringen rækker til. Emma har svært ved at skulle se i øjnene at dette er sidste session, men Mary sender hende alligevel kærligt men bestemt af sted.

Tid: Seks minutter. Din mission: Først skal du vælge, hvordan Emma har reageret på torturen? Vælg én af de to nedenstående muligheder. LAD VÆRE med at fortælle hvad du har valgt, lad os se det i spil.

* **Medicinmisbrug**

På nervemedicin er verden et lidt mindre truende sted, selvom også de dele af den, Emma ikke ville have noget imod at føle, står lidt tågede. Der er bare det ved det, at alt kommer til at handle om medicin. På medicinen kan du gå gennem bevægelserne. Tanken om at løbe tør for behandling er virkelig skræmmende, og du kan dårligt lade være med at kredse og tale om den nu.

* **Angst og mistillid**

Emma føler ikke kun, at hun konstant balancerer på randen af et angstanfald, hun føler også en vag og ufokuseret, men frygtelig vrede mod verden. Hun tror simpelt hen ikke på, at verden vil hende og hendes noget godt. Hun tror ikke som sådan på Gud, og det er mere en følelse end en tanke. Tal om alle de farer, der lurar på både dig og Mary, om alt hvad der kan og sikkert vil gå galt, og hvad man kan gøre for at beskytte sig.

Den reaktion, du har valgt, skal du spille ud. Og det skal være klart, i det mindste for spilleder, der véd hvad mulighederne er, hvilken en du har valgt. Du skal gøre det til noget af et arbejde for Mary at få sendt dig af sted, men til sidst går du af sted.

Tredie sæt: Forgiftet elskov

Scene 1: Synspunkt.

Sted: Maria og MIGUELS soveværelse, i deres hus i udkanten af en mindre provinsby i det sydvestlige Colombia.

Maria er en venstreorienteret skolelærer i det sydlige Colombia. Hun er tredive, og gift med Miguel Marquez, venstreorienteret lokalpolitiker. Hun har beholdt sit eget efternavn, men Maria og Miguel er gift. Det har de været i tre år nu, og der er ingen børn, men de prøver. Maria er en glødende idealist af den slags, der slider for at omsætte idealerne til praksis med sine elever. Miguel er niogtredive og ret karismatisk. Han er både engageret politisk feminist, og en mandig mand, så det vil noget! Marias ti år yngre lillebror, Oscar, har rodet sig ud i noget rigtigt snavs: Han kæmper for oprørsbevægelsen FARC. Maria og Miguel arbejder for fred og forsoning, ikke mindst så Oscar en dag vil kunne komme hjem igen.

Men det er alt sammen ikke så vigtigt lige nu, for Miguel og Maria er i seng med hinanden, og ikke for at sove! De er fantastiske sammen, det slår gnister, når de elsker!

Tid: Fem minutter. Din mission: Du har sådan set frit spil, bortset fra en ting. Du må ikke antyde trusler udefra, uanset hvad foramtalen siger! Husk: Du skal levere et synspunkt, så du har ret og pligt til at mene noget om scenen. Du skal komme med

beskrivende udsagn, som giver kulør og dybde til scenen, og hvert udsagn skal indeholde enten en metafor, eller en værdi-dom i form af et ladet tillægsord, positivt eller negativt. I denne scene har du også lov til at komme med udsagn om karakterernes indre liv, dvs. at du rent faktisk må fortælle, hvad en karakter føler om et eller andet.

Scene 2: Vicente Gonzalez, bøddel.

Sted: En lun aften, uden for en gammel kaffe-fabrik, hvis kælder huser et uofficielt detentionscenter, et sted i det sydvestlige Colombia.

Vicente Gonzalez er vagtværnsmand i en colombiansk godsejers private vagtværn. Han er medlem af en paramilitær gruppe, der er blevet demobiliseret (de fik nogle penge og lovede at gå lidt mere stille med dørene, eller sådan noget). Han er i halvtredserne, ugift (han går til ludere) og en bitter mand på hævn tog.

Hans onkel Luis blev kidnappet af marxist-guerillaen FARC, og Luis var ikke den samme da han endelig blev løskøbt efter fire år. Onkel Luis begik selvmord for to år siden. For femten år siden blev Vicentes lillesøster Inés voldtaget af FARC-folk der var ude for at terrorisere de civile, og hun har aldrig rigtig fundet smilet frem igen.

Vicente og hans para-venner tager hævn over kommunist-svinene for deres forbrydelser, og bekæmper deres indflydelse hvor end den vinder

frem. For at frelse fædrelandet, naturligvis, hvis folk i jakkesæt spørger, som for eksempel de politifolk under en kaptajn Verdi, de nu samarbejder med. Man må være høflig, det er prisen for at kunne fortsætte. Egentlig er Vicente ligeglad med ideologi, for ham handler der om hævn. Han har fundet ud af, at han har noget af et talent for at knække folk, mænd som kvinder, ved hjælp af rå men udspekuleret seksuel brutalitet.

Efterhånden er det også ret svært at få den op uden. Vicente ved godt, han er et monster, men det er kommunisterne, der har gjort ham til det han er! Endnu en forbrydelse at hævne. Det sidder der et par stykker til i den kælder, ud over de to turtelduer, som har fået at føle.

Nu, efter at have smadret det seneste par svin (undskyld, "blødgjort til forhør", man må holde på formerne) i lidt over en uge, sidder Vicente Gonzalez på en bænk sammen med politimanden José Pérez fra Verdis styrke.

De venter på sergent Roberto, som skal komme med ordre fra Verdi om, hvad der skal ske med de to kommunister, nu hvor de også er blevet forhørt. De to mænd kan ikke udstå hinanden.

Den unge politimand er så retlinet og ideologisk, at han enten er et hyklerisk svin eller håbløst naiv, og desuden kan Vicente fornemme, hvor meget hr. Pérez foragter ham, hvilket ikke gør sagerne bedre, men Vicente er dog nødt til at tolerere politimanden, hvis arbejdet skal kunne fortsætte.

Vicente er iført olivengrønt, knægten er i jakkesæt.

Tid: Ti minutter. Først skal du have at vide, om det var Maria Silva eller Miguel Marquez, Vicente har haft under behandling. Din mission: Vælg to af de følgende fire, som Vicente har udsat sit offer for (udover indespærring, hårdhændet behandling og det helt basale: Voldtægt):

- * Har Vicente og seks af hans folk gruppe voldtægtet svinet?
- * Har Vicente voldtægtet kommunisten med en knippel, først analt og så oralt?
- * Har Vicente udsat bæstet for elektrochok mod brystvorter og skridt, startet meget lavt men eskaleret indtil der kom forbrændinger?
- * Har Vicente og hans folk hævnet sig med voldtægt på uforudsigelige tidspunkter, med 1-10 timers mellemrum døgnnet rundt, henover fem dages indespærring?

Du skal have fortalt dingsedrengen om, hvad du har gjort, mens I snakker. Husk, du kan (lige) beherske dit temperament, men du har et stærkt behov for at hævde og retfærdiggøre dig.

Scene 3: Observatør.

Sted: Et rodet lille soveværelse i en storby et sted uden for Colombia.

Maria og Miguel er flygtet ud af landet. Nu klarer de sig som bedst de kan i eksil. De elsker stadig med hinanden, fordi det er så centralt for deres idé om deres forhold til hinanden at de frygter at deres kostbare kærlighed, det sidste i verden, de har at klynge sig til, skal gå tabt hvis ikke de har sex. Det prøver de så på at have nu...

Tid: Seks minutter. Din mission: Du skal nævne, at der ligger en tube glidecreme og en pakke Viagra på bordet (fordi de ikke længere kan uden hjælpemidler, men du behøver ikke forklare). Ellers har du frit spil med de elskende, værelset og storbyen udenfor. Husk: Som observatør skal du levere konkret beskrivelse, der giver kulør og dybde til scenen, og du må ikke bruge metaforer eller værdiladede tillægsord.

Fjerde sæt: Samvittighed

Scene 1: Synspunkt.

Sted: En græsklædt bakkeskråning uden for en FARC-lejr i det sydlige Colombia.

De to unge FARC-rekrutter Oscar og Pilar er ude i det grønne med en frokostkurv. De flirter men er ikke umiddelbart på vej i bukserne på hinanden. Oscar forlod jurastudiet for at blive guerilla, og er for øvrigt en meget smuk ung mand. Pilar optrådte i anden scene af "En ny dag truer".

Tid: Seks minutter. Din mission: Som synspunkt har du i denne scene frit spil. Husk: Du skal levere et synspunkt, så du har ret og pligt til at mene noget om scenen. Du skal komme med beskrivende udsagn, som giver kulør og dybde til scenen, og hvert udsagn skal indeholde enten en metafor, eller en værdi-dom i form af et ladet tillægsord, positivt eller negativt. I denne scene har du også lov til at komme med udsagn om karakterernes indre liv, dvs. at du rent faktisk må fortælle, hvad en karakter føler om et eller andet.

Scene 2: Arturo Pardo, offer men strukturelt set "bøddel".

Sted: På asyllebedsmanden Martin Vollers kontor, i et eller andet vestligt land.

Arturo Pardo er en fattig bonde fra det sydlige Colombia, som er blevet mishandlet af både FARC-folk og af politiet, fordi de hver især troede at han

var meddeler for modstanderne. Og han havde intet gjort dem! Fordi begge parter var efter ham, er han flygtet. Hans kone Sarah og to sønner Roberto og Geraldo bor nu hos en fjern tante i et slumkvarter i Medellín, men Arturo mente at hans tilstedeværelse bragte dem i fare.

Arturo Pardo er 44 eller 45 år gammel, han er ikke helt sikker. Han er mestiz, halvblodsindianer, dyrkede kartofler og majs og holdt et par magre køer. Han er en god katolik, som aldrig har gjort nogen fortræd og aldrig har lavet ballade. Den eneste grund han kan komme på, til at FARC og politiet kom efter ham, er nogle skænderier med naboen hr. Carlos, som havde været i problemer med politiet over nogle coca-marker. Hr. Carlos, Pablo Carlos, kunne have stukket Arturo, men det er ikke sikkert.

Nu skal Arturo overbevise den meget kloge og strenge hr. Voller om at give ham asyl. Men det er meget svært, for hr. Voller spørger meget til detaljerne i Arturos historie, og Arturos hoved har ikke været helt rigtigt på det sidste. Han kan huske alting, specielt ting han ville ønske han ikke huskede så godt, men når han skal sætte dem sammen bliver han forvirret. Det er som om hans fortid splintrer oppe i hans hoved når han prøver at sætte den sammen til en historie. Det er både smertefuldt og frustrerende! Han er ikke engang helt sikker på, om politiet eller oprørerne kom efter ham først. Han husker ét, men bliver så i tvivl.

Nogle ting står dog alt for klart for Arturo. Efter at nogle gamle Guerillaer havde forhørt ham blev han overladt til en gruppe unge mænd og kvinder (med en gammel en i baggrunden). Det gik op for ham, at de var elever, som skulle øve sig i at mishandle folk. Først fik han bank, og da stank de af sprut. Derefter blev han tvunget til at vælge sin egen tortur. En ung mand med et ansigt som en engel, blegt og strengt, gav ham valgene (se nedenfor) i en kold og tønlos stemme, mens redskaberne blev præsenteret. En af de andre kaldte ham for Oscar. Det strenge, smukke ansigt hjemsøger stadig Arturos drømme. Og så gjorde de ting ved ham med de redskaber, han havde valgt.

Tid: Tolv minutter. Din mission: Først skal du vælge, hvad Pardo valgte. Alle mulighederne blev givet ham. Han fandt først ud af konsekvenserne, da de kom. Vælg to ud af de fire.

- * Arturo valgte den papegøjetang, Oscar holdt frem for ham. Arturo blev først knebet i ørerne af alle de unge, og så knuste en ung kvinde hans venstre nosse med tangen.
- * Arturo valgte den skruetrækker, Oscar holdt frem for ham. Arturo blev først stukket i håndryggene af alle de unge, og borede en anden ung mand skruetrækkeren gennem Arturos venstre knæ.
- * Arturo valgte den zippo-lighter, Oscar holdt frem for ham. Arturo blev først svedet under fødderne af alle de unge der skiftedes, og så holdt en ung kvinde lighteren under spidsen af Arturos lem, til forhuden blev helt sort og forkullet.
- * Arturo valgte den lille hammer, Oscar holdt frem for ham. Først skiftedes alle de unge til at slå Arturo på lårene, meget hårdt. Så bankede en anden ung mand Arturos fortænder ud med hammeren.

Svar ydmygt og høfligt på hr. Vollers spørgsmål, og når du bliver forvirret, så bliv mere vred på dig selv end på embedsmanden. I har allerede diskuteret politiet, og starter scenen med at begynde at tale om FARC.

Scene 3: Observatør.

Sted: En strandcafé i det sydlige Californien, en lun aften.

Oscar kunne ikke klare de grimme, grimme ting han skulle gøre som "agent", så nu er han flygtet fra det hele, og hutler sig igennem i Californien. Den medicinstuderende Nicole Winter, der i Oscar ser et stakkels offer for Verdens ondskab, som hun han kaste sine kræfter i at frelse, har fået ham med på en strandcafé, hvor de snakker og drikker.

Tid: Ti minutter. Din mission: Du har frit spil. Husk: Som observatør skal du levere konkret beskrivelse, der giver kulør og dybde til scenen, og du må ikke bruge metaforer eller værdiladede tillægsord.

Dette er scenariets sidste scene, så kan du komme på indspark af kulør, som vil være hjælp og oplæg til en intens slutning, eller sætte en mind-eværdig sanselig ramme om slutningen, er nu din chance.

